

Die Fernseh- kanzel

Transmisja telewizyjna z 17.01.2016 (Nr 1080)

„Boże przymierze ze wszystkimi istotami”

Autor: Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: „ I pobłogosławił Bóg Noego i synów jego, i powiedział do nich: Rozradzajcie się, i rozmnażajcie, i napelniajcie ziemię. A bojaźń i lęk przed wami niech padnie na wszystkie zwierzęta ziemi, i na wszelkie ptactwo niebios, na wszystko, co się rusza na ziemi i wszystkie ryby morskie; wszystko to oddane jest w ręce wasze. Wszystko, co się rusza i żyje, niech wam służy za pokarm; tak jak zielone jarzyny, daję wam wszystko. Lecz nie będziecie jedli mięsa z duszą jego, to jest z krwią jego. Będę też żądał krwi waszej, to jest dusz waszych. Będę jej żądał od każdego zwierzęcia. A od człowieka będę żądał duszy człowieka, za życie brata jego. Kto przelewa krew człowieka, tego krew przez człowieka będzie przelana, bo na obraz Boży uczynił człowieka. Wy zaś rozradzajcie się i rozmnażajcie! Niech zaroi się od was ziemia i niech was będzie dużo na niej! Nadto rzekł Bóg do Noego i do jego synów, którzy byli z nim, mówiąc: Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was, i z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem, i z wszystkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszystkimi zwierzętami ziemi. I ustanawiam przymierze moje z wami, że już nigdy nie zostanie wytępione żadne ciało wodami potopu i że już nigdy nie będzie potopu, który by zniszczył ziemię. Potem rzekł Bóg: To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą żyjącą, która jest z wami, po wieczne czasy; łuk mój kładę na obłoku, aby był znakiem przymierza między mną a ziemią. Kiedy zbiorę chmury i obłok będzie nad ziemią, a na obłoku ukaże się łuk, wspomnę na przymierze moje, które jest między mną a wami, i wszelką istotą żyjącą we wszelkim ciele, i już nigdy nie będzie wód potopu, które by zniszczyły wszelkie ciało. Gdy tedy łuk ukaże się na obłoku, spojrzę nań, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi. I rzekł Bóg do Noego: To jest znak przymierza, które ustanowiłem między mną a wszelkim ciałem, które jest na ziemi. ”

(1 Mojżeszowa 9, 1-17)

Teraz nowy świat jest po potopie, a Noe jest jakby drugim Adamem, któremu Bóg dał takie same instrukcje jak pierwszemu Adamowi w ogrodzie Eden.

Również Noe miał być płodny, rozmnażać się i napełniać ziemię potomstwem. Podobnie jak wcześniej Adam, miał panować nad zwierzętami i roślinami (werset 2).

Spżycie mięsa, lecz bez krwi

Pojawia się jednak coś ważnego na temat jedzenia: „*Wszystko co się rusza i żyje, niech wam służy za pokarm; tak jak zielone jarzyny, daję wam wszystko*”(w.3). *Dzisiaj* również mięso powinno być w naszym ludzkim menu . W czasach przed potopem, po upadku w grzech pierworodny w ogrodzie Eden, zwierzęta były zabijane jedynie dla ubrań i na ofiary. Teraz powinny oprócz roślin służyć człowiekowi za pożywienie. Jednak z jednym zastrzeżeniem: „*Lecz nie będziecie jedli mięsa z duszą jego, to jest z krwią jego!*”(werset 4). Bóg nie chce, abyśmy jak jest to kultywowane u pogan pili krew. On nie chce również, abyśmy jedli mięso, z którego nie wyciekła jeszcze krew.

Teologicznym powodem jest werset: „*Gdyż życie ciała jest we krwi, a ja dałem ją do użytku na ołtarzu, abyście dokonywali nią prześlągania za dusze wasze, gdyż to krew dokonuje prześlągania za życie*” (3 Mojżesza 17,11). Krew jest dla pojednania i wskazuje według całości świadectwa Pisma Świętego na świętą krew Jezusa Chrystusa, przez którą mamy odpuszczenie naszych grzechów. W wieczerzy Pańskiej symbolicznie pijemy krew Pana w postaci wina, ale jest to ceremonia sakralna w powszechnym sakramencie świeckim ,gdzie nie ma krwi dla Bożych dzieci.

Dlatego też ten zakaz dany od czasów Noego również jest kontynuowany w kościele w Nowym Testamencie. Gdy Apostołowie podczas soboru apostołskiego w Jerozolimie rozważali tą kwestię, jakie nakazy powinni nakładać na chrześcijan pochodzenia pogańskiego. Byli zgodni co do sposobu: „*Postanowiliśmy bowiem, duch Święty i my, by nie nakładać na was żadnego innego ciężaru oprócz następujących rzeczy niezbędnych: Wstrzymywać się od mięsa ofiarowanego bałwanom, od krwi, od tego co zadławione, i od nierządu; jeśli się tych rzeczy wystrzeżać będziecie, dobrze uczynicie. Bywajcie zdrowi*” (Dzieje Apostolskie 15, 28-29).

Nie mamy teraz czasu, aby szczegółowo omówić, czy chrześcijanin może jeść krwawy stek lub przyjmować inne, podobne rodzaje żywności. Jest to z pewnością osobista kwestia sumienia każdego człowieka.

Życie ludzkie jest dla Boga święte

Następie, Mojżesz w naszym teście wyjaśnia, że krew człowieka, jego życie są dla Boga święte. W obliczu masowych zabójstw na świecie nie ma się wrażenia, że życie ludzkie ma wysoką wartość a co dopiero jest świętością. Ale nasz tekst mówi: „*Będę też żądał krwi waszej, to jest dusz waszych. Będę jej żądał od każdego zwierzęcia. A od człowieka będę żądał duszy człowieka, tego krew przez człowieka będzie przelana bo na obraz Boży uczynił człowieka*” (werset 5-6).

Trzy razy pojawia się tutaj słowo „*żądam*”. „*Będę też żądał krwi waszej...żądam...żądam*”. Jak rozumieć to **słowo** ? Jedno jest pewne: Bóg oczekuje, że mordercy będą odpowiednio ukarani. „*Bo mściciel krwi pamiętał o nich, nie zapomniał wołania ubogich*” (Psalm 9,13). Nie zapominajmy więc o tym jak widzi to Bóg, gdy wymiar sprawiedliwości zbyt łagodnie karze mordercę. Bóg nie zapomina krzyku ofiar!

Pan powiedział nawet do starożytnego Izraela: „*Nie beczceście ziemi, a zmienia nie może oczyścić krwi, która na niej została przelana, inaczej jak tyko krwią tego, który ją przelewa*” (4 Mojżeszowa 35,33).

Wielkie Boskie przykazanie dla Noego, dla nowego świata stanowi więc specjalną ochronę ludzkiego życia!

Przymierze powszechnej łaski

Teraz nadchodzą inne wspomniane już wersety. Bóg potwierdza i rozszerza Swoje przymierze z Noem. Jeszcze przed powodzią powiedział do Niego: „*Ale z tobą ustanowię przymierze moje i wejdiesz do Arki ty ,i synowie twoi , i żona twoja, i zony synów twoich z tobą*” (1 Mojżeszowa 6, 18). Było to przymierze łaski, gdyż Noe znalazł łaskę u Pana. Nie został wybawiony, ponieważ był lepszy od innych ludzi. Został wybawiony, ponieważ Pan był łaskawy dla niego !.

I teraz jest sam ze swoją rodziną w nowej ziemi. Z wdzięczności , poruszony ofiarował się Panu. A co robi Bóg? Potwierdził to przymierze i rozszerzył do powszechnej łaski: „*Oto Ja, Ja ustanawiam przymierze moje z wami i z potomstwem waszym po was, i z wszelkimi istotami żyjącymi, które są z wami, z ptactwem, z bydłem i z wszystkimi dzikimi zwierzętami, które są z wami, z tymi wszystkimi, które wyszły z arki wraz z wszystkimi zwierzętami ziemi*” (1 Mojżeszowa 9, 9-11).

To właśnie wtedy Pan obiecał ofiarę uwielbienia w związku z Noem: „*Już nigdy nie będę przeklinał ziemi z powodu człowieka, gdyż myśli serca ludzkiego są złe od młodości jego. Nie będę też, już nigdy niszczył żadnej istoty, jak to uczyniłem dopóki ziemia istnieć będzie, nie ustaną siew i żniwo, zimno i gorąco, lato i zima, dzień i noc!* (1 Mojżeszowa 8, 21-22).

Jest to początek tysiącleci ciągłej łaski w historii ludzkości! Niepojęte Boże pojednanie rozpoczyna się, nie tylko w celu czynienia sprawiedliwości, ale także łaski.

Gdyby Bóg po potopie działał nadal zgodnie ze swoją sprawiedliwością, wówczas na kolejne pokolenia znowu przychodziłyby powodzie. Ponieważ serca ludzkie nie zmieniły się po potopie. Moralne postępowanie nie stało się lepsze. Albowiem co czytaliśmy? „*Nie będę przeklinał ziemi z powodu człowieka, chociaż myśli serca ludzkiego są złe od młodości jego*” (werset 21).

Byli tak samo źli i niegodziwi jak ludzie żyjący przed potopem. Ale Bożą odpowiedzią tym razem nie była bezpośrednia sprawiedliwość, lecz sprawiedliwość odroczonej, cierpliwość i łaska między tysiącami lat. W takim czasie my żyjemy dzisiaj!

Bardzo ważne, aby zrozumieć: to przymierze powszechnej łaski i cierpliwości bóg zawarł nie tylko z Noe, ale ze wszelkim ciałem, ze wszystkimi ludźmi. Każdy na tej ziemi gdziekolwiek żyje, czy wierzy, czy nie wierzy, żyje w przymierzu Bożej opieki. Każda żywa istota na tej planecie istnieje, oddycha i żyje dzięki Jego obietnicy przymierza. Również bezbożni są błogosławieni z powodu tej dobrowolnej, mocnej obietnicy Wszzechmogącego.

„*Bo słońce jego wschodzi nad złymi i dobrymi i deszcz pada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych*” (Ew. Mateusza 5, 45).

„*Ty zaś, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nierychłym do gniewu, wielce łaskawym i wiernym*” (Psalm 06, 15).

„*Któż jest, Boże, jak Ty, który przebaczasz winę, odpuszczasz przestępstwo resztkę swojego dziedzictwa, który nie chowasz na wieki gniewu, lecz masz upodobanie w lasce!*” (Micheasz 7, 18).

Bóg mówi tak: „Przez wzgląd na moje imię powstrzymałem swój gniew i przez wzgląd na moją cześć oszczędzam cię, aby cię nie zniszczyć (Izajasz 48,9).

W tym czasie łaski, odroczenia sądu Ojciec posłał swego umiłowanego Syna! **Przyszedł, aby umrzeć za naszą złośliwość i dokonać pojednania za nasze grzechy.**

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego dał, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zgiął ale miał życie wieczne” (Jan 3,16).

Jakże wielkim darem zbawienia jest Chrystus!

On jest wyrazem Bożego miłosierdzia, dobroci i łaski.

Tęcza

Dobrze jest tym ludziom, którzy pojmują, że dziś jest czas łaski! Spójrz na tęczę! Ona jest znakiem Boga dla obietnicy Jego cierpliwości: „*To będzie znakiem przymierza, które Ja ustanawiam między mną a między wami i między każdą istotą, żyjącą, która jest z wami po wieczne czasy. Łuk mój kładę na obłoku, aby był znakiem przymierza między mną a ziemią*” (1 Mojżeszowa 9; 12-13).

Czy my mamy spoglądać na łuk i pamiętać o Bożym przymierzu? Tak możemy i powinniśmy. Każda tęcza jest cudowną wskazówką, że Bóg ustanowił łaskawe przymierze ze wszelkim ciałem na ziemi. Dopóki jest czas łaski, stworzenie będzie żyło. Jakikolwiek nadejdą katastrofy, ziemia będzie dalej istniała, życie na ziemi nadal będzie trwać. Tęcza to potwierdza. Ale przychodzi jeszcze coś lepszego!

W wersecie 16 Pan mówi: „*Gdy ten tak ukaże się na obłoku, spojrzę na niego, aby wspomnieć na przymierze wieczne między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi!*” Gdy widzimy tęczę, możemy nawet o tym myśleć, że **Bóg** patrzy na ten łuk i pamięta o przymierzu, które **On** z nami uczynił. To oznacza, że przymierze z Noe trwa.

Co robisz z czasem łaski, co robisz z przymierzem łaski, w której jesteś? Depczesz je nogami? „*Albo może lekceważysz bogactwo Jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętnia cię prowadzi*” (Rzymian 2,4). To, że nadal jesteś, że nadal żyjesz, że oddychasz, wraca do Noe, do przymierza, które bóg zawarł z nim i ze wszystkimi ludźmi. Wykorzystaj tę obiecaną cierpliwość Najwyższego do tego, abyś nawrócił się do boga twojego życia, od którego odszedłeś!

O Jezusie jest powiedziane: „*Duch Pański nade mną, przeto namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność. Abym zwiastował miłościwy rok Pana*” (Łukasz 4, 18-19).

Ten czas jest teraz! Ponieważ jest powiedziane: „*W czasie łaski wysłuchałem cię, a w dniu zbawienia pomogłem ci; oto teraz czas łaski, oto teraz dzień zbawienia!*” (2 Koryntian 6,2).

Tak więc przyjacielu: gdy teraz usłyszysz głos łaski nie zatwardzaj swego serca! Tęcza wciąż tu jest. Nadal jeszcze jest czas łaski, wciąż trwa czas miłosierdzia. Jednak pamiętaj, że któregoś dnia skończy się. Jak długo będzie trwać przymierze z Noe? „Po wieczne czasy”(w. 12). Jak rozumieć „wieczność”, powiedziano nam w rozdziale 8,22: „*Dopóki ziemia istnieć będzie, nie ustaną siew i żniwo, zimno i gorąco, lato i zima, dzień i noc!*”

Bóg utrzyma ziemię aż do sądu ostatecznego: „*Ale terazniejsze niebo i ziemia mocą tego samego słowa zachowane są dla ognia ,i utrzymane na dzień sądu ,i zagłady bezbożnych ludzi....Ale my oczekujemy, według obietnicy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość” (2 Piotra 3, 7+13).*

Dlatego Biblia mówi nam nie tylko o łaskawym roku Pańskim, ale także o tym: „*Abym ogłosił rok pana i dzień pomsty naszego boga, abym pocieszył wszystkich zasmuconych” (Izajasz 61,2).*

Boże pomóż nam wszystkim, abyśmy nigdy tego nie zapomnieli. Amen!